

Beste

Wat nieuws uit Zuid-Amerika.

Aanvankelijk kon ik geen mail versturen vanuit Chucarapi, a place of nowhere in de provincie Arequipa. Er zijn veel kinderen.

Het is hier elke dag zonnig en warm, soms heel warm. Gelukkig waait er af en toe een frisse wind uit de Grote Oceaan of de hoge Andes.

Toeristen zie je hier niet. De arme bevolking leeft van landbouwen/ of suikerplantages.

Het project valt mee. De vriendelijke bevolking toont respect en dankbaarheid voor dit engagement.

Ik onderwijs ook Engels. Jongeren die mij zien, roepen "Hello teacher" of " Good morning teacher". Sommigen eggen fier: " My name is...". Ze zijn geïnteresseerd en dit geeft de burger moed.

Maar l' histoire se répète: opnieuw laag onderwijs- en leerniveau. Misschien zie ik dit te veel vanuit mijn bril?

Meer nog. De twee jaar durende corona lockdown blijft parten spelen. Dit blijft nazinderen. Een aanzienlijke groep jongeren heeft leerproblemen en beheersen niet de elementaire vaardigheden zoals de wiskundige bewerkingen, tafels van vermenigvuldiging en delen enz. Te delicaat en te veel om hier op te noemen.

Eenvoudige denk- en inzichtvragen of zelfstandig werk brengen hen in de war. De vragen botsen precies op een (!innerlijke) muur. Deze werkwijze zijn ze immers niet gewoon. Onderwijzen is hier de leerinhoud voorzeggen en laten reproduceren en netjes overnemen in een schrift.

Maar het kan verkeren. Ik gebruik nu concreet materiaal, prenten, foto's, tekeningen enz. Ik laat ze hierover vertellen en haak hierop in om verbanden te vragen en te laten verwoorden.

Er is veel werk. Maar het loont de moeite en we maken progressie. En we zingen veel.

Na het project volgt er altijd een uitvoerig verslag met foto's.

Met veel dank voor jouw steun.

Hartelijke groet

Georges